

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Δεκαεπτά

Προφητικές Συνδέσεις: Η Χρυσή Εικόνα του Ναβουχοδονόσορος και ο Νόμος της Κυριακής

Jeff Pippenger
2023-12-12

Η αδελφή White συχνά ταυτοποιεί τη χρυσή εικόνα στην πεδιάδα Δουρά ως τον νόμο της Κυριακής.

«Ένα ειδωλολατρικό σάββατο έχει ανεγερθεί, καθώς η χρυσή εικόνα ανεγέρθηκε στις πεδιάδες της Δουρά. Και καθώς ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, εξέδωσε διάταγμα ότι όλοι όσοι δεν θα προσκυνούσαν και δεν θα λάτρευαν αυτή την εικόνα θα θανατώνονταν, έτσι θα εκδοθεί και διακήρυξη ότι όλοι όσοι δεν θα αποδίδουν σεβασμό στον θεσμό της Κυριακής θα τιμωρούνται με φυλάκιση και θάνατο. Έτσι το Σάββατο του Κυρίου καταπατείται. Αλλά ο Κύριος έχει δηλώσει: “Ουαί εις τους νομοθετούντας αδίκους νόμους και εις τους γράφοντας καταδυναστείαν την οποίαν διέταξαν” [Ησαΐας 10:1]. [Σοφονίας 1:14–18· 2:1–3, παρατίθεται.]» Manuscript Releases, τόμος 14, 91.

Σε αυτό το συγκεκριμένο απόσπασμα η Αδελφή White παραπέμπει στο βιβλίο του Σοφονία, και με τούτο προσθέτει στην προφητική σύνδεση του δευτέρου και του τρίτου κεφαλαίου του Δανιήλ. Ο Σοφονίας προσδιορίζει ότι ο λαός του Θεού πρέπει να συναχθεί πριν από το διάταγμα. Προσδιορίζει επίσης ένα μήνυμα σάλπιγγας, το οποίο είναι σύμβολο προειδοποιητικού μηνύματος που κατευθύνεται εναντίον των πόλεων (Κρατών) και των πύργων (Εκκλησιών). Προσδιορίζει μία σύναξη, η οποία είναι το στοιχείο των «επτά καιρών», που λαμβάνει χώρα όταν προσφέρεται η προσευχή του Λευιτικού είκοσι έξι. Προσδιορίζει ένα «έθνος που δεν είναι επιθυμητό», ενώ συγχρόνως τονίζει την έλευση της εκτελεστικής κρίσεως του Θεού, η οποία αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής και κλιμακώνεται έως τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Αυτό που προηγείται του διατάγματος του νόμου της Κυριακής είναι ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου. Ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου είναι η ορατή δοκιμασία που αντιμετωπίζουν όσοι ανήκουν στον λαό του Θεού, οι οποίοι προηγουμένως έχουν περάσει τη δοκιμασία της διατροφής. Πριν από το διάταγμα, το οποίο είναι το τρίτο (η λυδία λίθος), ο λαός του Θεού, τον οποίο ο Σοφονίας προσδιορίζει ως «έθνος μη επιθυμητό», καλείται να συναχθεί ομού. Η πρώτη προφητεία του Ιεζεκιήλ είναι το μήνυμα της συνάξεως, αλλά εκπληρώνεται μόνο για εκείνους που αναγνωρίζουν τη διασκορπισμένη τους κατάσταση και προσεύχονται την προσευχή του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού, όπως έκανε ο Δανιήλ, στο ένατο κεφάλαιο.

Ἡ μεγάλη ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι ἐγγύς, εἶναι ἐγγύς καὶ σπεύδει μεγάλως, καὶ αὐτὴ ἡ φωνὴ τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου· ὁ ἰσχυρὸς ἀνὴρ θέλει κραυγάζει ἐκεῖ πικρῶς. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶναι ἡμέρα ὀργῆς, ἡμέρα θλίψεως καὶ στενοχωρίας, ἡμέρα ἐρημώσεως καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ τυκνοῦ ζόφου, ἡμέρα σάλπιγγος καὶ συναγερμοῦ ἐναντίον τῶν ὀχυρῶν πόλεων καὶ ἐναντίον τῶν ὑψηλῶν πύργων. Καὶ θέλω φέρεи στενοχωρίαν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε θέλουσι περιπατεῖ ὡς τυφλοί, διότι ἤμαρτον εἰς τὸν Κύριον· καὶ τὸ

αἷμα αὐτῶν θέλει χυθῆ ὡς κονιορτός, καὶ ἡ σὰρξ αὐτῶν ὡς κόπρος. Οὔτε τὸ ἀργύριον αὐτῶν οὔτε τὸ χρυσίον αὐτῶν θέλει δυνηθῆ νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου· ἀλλὰ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταφαγωθῆ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου αὐτοῦ· διότι θέλει κάμει ταχὺ τέλος, μάλιστα φοβερόν, πάντων τῶν κατοικούντων ἐν τῇ γῆ. Συνάχθητε, μάλιστα συνάχθητε, ἔθνος ἀνεπιθύμητον· πρὶν τὸ διάταγμα ἐκτελεσθῆ, πρὶν ἡ ἡμέρα παρέλθῃ ὡς ἄχυρον, πρὶν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς ἡ φλογερὰ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, πρὶν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Ζητήσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ πραεῖς τῆς γῆς, οἱ ἐκτελοῦντες τὴν κρίσιν αὐτοῦ· ζητήσατε δικαιοσύνην, ζητήσατε πραότητα· ἴσως σκεπασθῆτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Σοφονίας 1:14–2:3.

Ἐνας «δυνατὸς ἄνδρας» στις Γραφές εἶναι ἄνδρας ἰσχύος, καὶ ἡ πρώτη ἀναφορὰ σε «δυνατὸ ἄνδρα» εἶναι ὁ Γεδεών.

Καὶ ἦλθε ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐκάθισε ὑπὸ μίαν δρυν, ἡ ὁποία ἦτο ἐν Οφρά, ἀνήκουσα εἰς τὸν Ἰωᾶς τὸν Αβιεζρίτην· καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Γεδεών, ἐκόπανιζε σίτον παρὰ τὸν ληνόν, διὰ νὰ ἀποκρύψῃ αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Μαδιανίτας. Καὶ ἐφάνη πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὁ Κύριος εἶναι μετὰ σου, δυνατὸ ἄνδρα τῆς ἀνδρείας. Καὶ ὁ Γεδεών εἶπε πρὸς αὐτόν· ὦ, Κύριέ μου, εἴαν ὁ Κύριος εἶναι μεθ' ἡμῶν, διὰ τί λοιπὸν συνέβησαν εἰς ἡμᾶς πάντα ταῦτα; καὶ πού εἶναι πάντα τα θαυμάσια αὐτοῦ, περὶ τῶν ὁποίων οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς, λέγοντες· Δὲν ἀνέβασεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐκ τῆς Αἰγύπτου; τώρα ὅμως ὁ Κύριος ἐγκατέλειπεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μαδιανιτῶν. Καὶ ὁ Κύριος ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτόν καὶ εἶπε· Ὑπαγε με τὴν δυνάμιν σου ταύτην, καὶ θέλεις σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Μαδιανιτῶν· δὲν σε ἀπέστειλα ἐγώ; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε πρὸς αὐτόν· ὦ, Κύριέ μου, με τί νὰ σῶσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ, ἡ οἰκογένειά μου εἶναι πτωχὴ ἐν Μανασσή, καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Βεβαίως ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σου, καὶ θέλεις πατάξῃ τοὺς Μαδιανίτας ὡς ἓνα ἄνθρωπον. Κριταὶ 6:11–16.

Στον Σοφονία, ὁ ἰσχυρὸς ἄνδρας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπίσης ὁ Γεδεών, πρόκειται νὰ κραυγάσῃ πικρῶς. Ἡ λέξις «κραυγὴ» ἀποτελεῖ σύμβολο τῆς Μεσονύκτιας Κραυγῆς κατὰ τις ἐσχάτες ἡμέρες, καὶ ἡ λέξις «πικρῶς» ἀντιπροσωπεύει τὴ δίκαιη ἀγανάκτηση. Ὁ Γεδεών, ἢ ὁ «ἰσχυρὸς ἄνδρας» τοῦ Σοφονία, ἀποτελεῖ σύμβολο τοῦ μηνύματος τοῦ Ἡλία, τὸ ὁποῖο ἔχει τὴν εὐθύνη νὰ δείξῃ στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ τις ἀμαρτίες του, καὶ βεβαίως τις ἀμαρτίες τῶν πατέρων του.

Βόησον δυνατὰ, μὴ φείδεσαι, ὕψωσε τὴ φωνὴ σου ὡς σάλπιγγα, καὶ ἀνάγγειλε στὸν λαὸ μου τὴν παράβασή τους καὶ στὸν οἶκο τοῦ Ἰακώβ τις ἀμαρτίες τους. Ἡσαΐας 58:1.

Ὅλοι οἱ προφῆτες συμφωνοῦν μετὰξὺ τους στις ἐσχάτες ἡμέρες, ὥστε τὸ μήνυμα τῆς σάλπιγγας τοῦ Ἡσαΐα εἶναι ἐπίσης ἡ «κραυγὴ» τοῦ ἰσχυροῦ ἄνδρα τοῦ Σοφονία, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Γεδεών, καὶ ὅλοι τους προσδιορίζουν τὸν ἀγγελιοφόρο Ἡλία καὶ τὸ ἔργο του στις ἐσχάτες ἡμέρες. Στὸν Ἡσαΐα, τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια προσδιορίζουν τις ἀμαρτίες τους ὡς ἀλαζονικὴ αὐθάδεια, διότι πιστεύουν ὅτι πράγματι λατρεύουν καὶ υπηρετοῦν τὸν Κύριο.

Ἐντούτοις με ζητοῦν καθημερινῶς καὶ εὐαρεστοῦνται νὰ γνωρίζουν τὰς ὁδοὺς μου, ὡς ἔθνος τὸ ὁποῖον ἐπράττε δικαιοσύνην καὶ δὲν ἐγκατέλειπε τὸ διάταγμα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· ζητοῦν ἀπὸ ἐμέ τὰ διατάγματα τῆς δικαιοσύνης· εὐαρεστοῦνται νὰ πλησιάζουν εἰς τὸν Θεόν. Ἡσαΐας 58:2.

Η πικρή κραυγή του δυνατού άνδρα είναι το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, το οποίο περιλαμβάνει την αποκάλυψη ότι η 18η Ιουλίου 2020 υπήρξε αμαρτία αυθάδειας εναντίον του Κυρίου, η οποία πρέπει να μετανοηθεί και να ομολογηθεί. Η ουσία του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου είναι ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου και η επακόλουθη κρίση που επιφέρεται επί των Ηνωμένων Πολιτειών, και έπειτα επί του κόσμου, από το Ισλάμ.

Όταν η προσευχή του Λευιτικού είκοσι έξι εκπληρωθεί στο τέλος της ερήμου των τρεισήμισι ημερών του Αποκάλυψη ένδεκα, το πολύτιμο και το ευτελές θα διαχωριστούν. Οι φρόνιμοι και οι μωροί είτε θα έχουν το χρυσό έλαιο είτε δεν θα το έχουν, και τότε θα είναι ως ο «ένας άνθρωπος» του Γεδεών. Σύμφωνα με τον Σοφονία, πριν από το διάταγμα του νόμου της Κυριακής, ο Γεδεών, ο οποίος είναι ο Ηλίας, ο οποίος είναι ο Ιεζεκιήλ, ο οποίος είναι ο ισχυρός άνδρας, θα παρουσιάσει το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, σε συνδυασμό με την πικρία του να καταδεικνύει στον λαό του Θεού την αμαρτία τους, επειδή συμμετείχαν στην πρόβλεψη της 18ης Ιουλίου 2020, καθώς και την αδικαιολόγητη απόπειρά τους να δικαιώσουν την πρόβλεψή τους αφού αυτή απέτυχε ολοκληρωτικά.

Ο Σοφονίας προσδιορίζει μια σύναξη του λαού του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, η οποία προηγείται του διατάγματος για τον νόμο της Κυριακής. Η σύναξη αυτή παριστάνεται επίσης από την πρώτη προφητεία του Ιεζεκιήλ στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο.

Και προεφήτευσα, καθώς προσετάχθην· και ενώ προεφήτευον, έγινε θόρυβος, και ιδού, σεισμός, και τα οστά συνήλθαν, έκαστον οστούν προς το οστούν αυτού. Και όταν είδον, ιδού, τα νεύρα και η σαρξ ανέβησαν επ' αυτά, και το δέρμα εκάλυψεν αυτά άνωθεν· πνοή όμως δεν υπήρχε μέσα εις αυτά. Ιεζεκιήλ 37:7, 8.

Ο Ιεζεκιήλ προφήτευσε προς τα ξηρά οστά που κείτονταν νεκρά στην πλατεία εκείνης της πόλεως της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο ένδεκα, όπου και ο Κύριός μας εσταυρώθη. Πρώτον, συνάγονται μαζί.

Και τα πτώματά τους θέλουσι κείσθαι επί της πλατείας της μεγάλης πόλεως, ήτις πνευματικώς καλείται Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. Και εκ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματά των τρεις ημέρας και ήμισυ, και δεν θέλουσι συγχωρήσει να τεθώσι τα πτώματά των εις μνήματα. Και οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι χαρή δι' αυτούς και ευφρανθή, και θέλουσι πέμψει δώρα εις αλλήλους· διότι οι δύο ούτοι προφήται εβασάνισαν τους κατοικούντας επί της γης. Αποκάλυψις 11:8–10.

Συνάγονται καθώς οι τρεισήμισι ημέρες φθάνουν στο τέλος τους. Οι τρεισήμισι ημέρες αντιπροσωπεύουν τον χρόνο της αναμονής του κατά Ματθαίον κεφαλαίου είκοσι πέντε, αλλά είναι επίσης και η διασπορά των «επτά καιρών» του Λευιτικού είκοσι έξι. Εκείνοι που συνάγονται είχαν προηγουμένως διασκορπιστεί, και ο Σοφονίας τους προσδιορίζει ως «έθνος ουκ επιθυμητόν». Το έθνος που δεν είναι επιθυμητό είναι εκείνοι που είχαν παραμείνει νεκροί στους δρόμους ενώ ο κόσμος ευφραίνονταν για τα νεκρά σώματά τους, αλλά οι οποίοι συνάγονται και κατόπιν καθίστανται το έθνος που αποτελεί το σημείο επιθέσεως της δρακόντειας δυνάμεως των εσχάτων ημερών, εκείνων που υψώνουν την πόρνη της Τύρου ως κεφαλή τους.

Ωδή ή Ψαλμός του Ασάφ. Μη σιωπήσεις, Θεέ· μη κρατήσεις την ειρήνη Σου, και μη μείνεις ακίνητος, Θεέ. Διότι, ιδού, οι εχθροί Σου θορυβούν, και όσοι Σε μισούν ύψωσαν την κεφαλή. Έλαβαν πανούργα βουλή εναντίον του λαού Σου και συνεβουλευθήσαν εναντίον των κεκρυμμένων Σου. Είπαν· Έλθετε, και ας τους εξαλείψωμεν από το να είναι έθνος, ώστε το όνομα του Ισραήλ να μη μνημονεύεται πλέον. Διότι συνεβουλευθήσαν μαζί με μία γνώμη· συνασπίσθηκαν εναντίον Σου. Ψαλμός 83:1-5.

Σκοπός τους είναι να λάβουν τον πνευματικό Ισραήλ των εσχάτων ημερών και να τον ρίψουν στην πύρινη κάμινου του Ναβουχοδονόσορος. Όταν τα νεκρά οστά ακούσουν για πρώτη φορά τη «φωνή» του Ησαΐα, η οποία αναγγέλλει το μήνυμα της Μεσονυκτίου Κραυγής, βρίσκονται ακόμη στην έρημο των τρεισήμισι ημερών. Έπειτα πρέπει να επιλέξουν αν θα δεχθούν ή θα απορρίψουν τον Παράκλητο, τον οποίο ο Χριστός υπεσχέθη να αποστείλει, και ο οποίος τους ελέγχει για την αμαρτία τους της 18ης Ιουλίου 2020.

Παρηγορείτε, παρηγορείτε τόν λαόν μου, λέγει ο Θεός σας. Λαλήσατε παρηγορητικώς προς την Ίερουσαλήμ, και βοήσατε προς αυτήν, ότι έπληρώθη ο καιρός της στρατείας αυτής, ότι συνεχωρήθη ή άνομία αυτής· διότι έλαβεν εκ χειρός Κυρίου διπλά δια πάσας τας άμαρτίας αυτής. Φωνή βοώντος εν τη έρήμω· Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας ποιείτε εν τη έρήμω τρίβους τῷ Θεῷ ήμῶν. Πᾶσα φάραγξ θέλει ύψωθῆ, και πᾶν ὄρος και βουνόν θέλει ταπεινωθῆ· και τὰ σκολιά θέλουσι γίνει ευθέα, και οἱ τραχεῖς τόποι πεδιάδες· και ή δόξα του Κυρίου θέλει άποκαλυφθῆ, και πᾶσα σὰρξ ὁμοῦ θέλει ιδεῖ αυτήν· διότι τὸ στόμα του Κυρίου έλάλησεν. Ησαΐας 40:1-5.

Το χωρίο που προσδιορίζει το έργο της φωνής του βοώντος εν τη ερήμω περιέχει ορισμένες πολύ λεπτομερείς πληροφορίες. Το μήνυμά του θα βασίζεται επάνω σε μια αποκάλυψη του χαρακτήρα του Χριστού, όπως παριστάνεται από το γεγονός ότι η «δόξα», η οποία είναι ο χαρακτήρας του Χριστού, θα αποκαλυφθεί. Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, η οποία αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από τη λήξη του καιρού της χάριτος, είναι ένα άνοιγμα των σφραγίδων του χαρακτήρα του Χριστού, όπως παριστάνεται από το στοιχείο εκείνο του χαρακτήρα Του που παριστάνεται ως το Άλφα και το Ωμέγα. Θα αποκαλυφθεί επίσης ότι ο χαρακτήρας Του είναι «αλήθεια».

Μία ακόμη λεπτομέρεια είναι ότι, όταν η φωνή αρχίζει να κρᾶζει, βρίσκεται ακόμη στην έρημο των τρεισήμισι ημερών, διότι κρᾶζει εν τη ερήμω. Προφητικώς, όταν αρχίζει το έργο της, οι δύο μάρτυρες είναι ακόμη νεκροί στην οδό που διέρχεται μέσα από την κοιλάδα του Ιεζεκιήλ. Ένα άλλο συγκεκριμένο γεγονός είναι ότι, όταν η φωνή αρχίζει το έργο της, ολόκληρος ο κόσμος θα έχει πρόσβαση στο μήνυμα. Μία ακόμη παρατήρηση είναι ότι το μήνυμα δίδεται κατά την περίοδο των εσχάτων ημερών, όταν ο Χριστός εξαλείφει τις αμαρτίες των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, διότι η άνομία τους έχει συγχωρηθεί. Το θλιβερό γεγονός που επίσης αποκαλύπτεται «γραμμῆ επί γραμμῆ», είναι ότι μόνον εκείνοι που πληρούν τις απαιτήσεις του ευαγγελίου θα λάβουν τη συγχώρηση που επιτελείται σε εκείνη την ιστορική περίοδο.

Μόνον όσοι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που συνδέονται με την προσευχή του Λευιτικού είκοσι έξι θα έχουν τις αμαρτίες τους και τις αμαρτίες των πατέρων τους εξαλειφθεί, διότι θα έχουν λάβει «διπλάσιον διά πάσας τας αμαρτίας αυτής». Η «χείρ» του Κυρίου, η οποία συνδέεται με τις αμαρτίες τους και με τις αμαρτίες των πατέρων τους, αποτελεί σύμβολο της πρώτης

απογοητεύσεως, όπου ο Κύριος εκράτησε τη χείρα Του επάνω σε ένα σφάλμα που παρήγαγε την πρώτη απογοήτευση. Στην ιστορία των Μίλλεριτών η χείρ Του εμπόδισε τον λαό του Θεού να διακρίνει μία κεκρυμμένη αλήθεια. Η χείρ Του, σε εκείνη την ιστορία, αντιπροσώπευε τη θεία Του πρόνοια. Στις έσχατες ημέρες η χείρ Του αντιπροσωπεύει την απόρριψη μίας αποκεκαλυμμένης αλήθειας από τον λαό του Θεού, και τότε η χείρ Του αντιπροσωπεύει τη θεία Του κρίση.

Με τη φωνή της πρώτης προφητείας του Ιεζεκιήλ, οι νεκροί συναρμολογούνται, αλλά δεν στέκονται ακόμη ως ισχυρό στράτευμα. Η δεύτερη προφητεία του Ιεζεκιήλ, στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο, το επιτελεί αυτό, φέρνοντας την πνοή που έρχεται από τους τέσσερις ανέμους.

Και μου είπε: Προφήτευσον προς τον άνεμον, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου, και ειπέ προς τον άνεμον: Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ελθέ εκ των τεσσάρων ανέμων, ω πνοή, και εμφύσησον επί τους πεφονευμένους τούτους, διά να ζήσωσι. Και προεφήτευσα καθώς με προσέταξε, και η πνοή εισήλθεν εις αυτούς, και έζησαν, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, στράτευμα μέγα σφόδρα. Τότε ειπέ προς εμέ: Υιέ ανθρώπου, τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος του Ισραήλ· ιδού, λέγουσιν, Τα οστά ημών εξηράνθησαν, και η ελπίς ημών απωλέσθη· απεκόπημεν. Διά τούτο προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς: Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, λαέ μου, εγώ θέλω ανοίξει τους τάφους υμών, και θέλω αναβιβάσει υμάς εκ των τάφων υμών, και θέλω φέρει υμάς εις την γην του Ισραήλ. Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν ανοίξω τους τάφους υμών, λαέ μου, και αναβιβάσω υμάς εκ των τάφων υμών· και θέλω θέσει το πνεύμα μου εν υμίν, και θέλετε ζήσει, και θέλω σας εγκαταστήσει εις την γην υμών· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα, λέγει Κύριος. Ιεζεκιήλ 37:9–14.

Αυτή η πνοή της προφητείας του Ιεζεκιήλ είναι το μήνυμα της σφραγίσεως, διότι προέρχεται από τους τέσσερις ανέμους.

Και μετά ταύτα είδον τέσσαρας άγγέλους έστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τὴν γῆν, μήτε ἐπὶ τὴν θάλασσαν, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραζεν μετὰ φωνῆς μεγάλης πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ βλάψωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ βλάψετε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἕως οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Ἀποκάλυψις 7:1–3.

Οι τέσσερις άνεμοι εγείρονται από την ανατολή, και προφητικώς το Ισλάμ είναι και «ο ανατολικός άνεμος» και «οι υιοί της ανατολής». Η «πνοή» του Ιεζεκιήλ, η οποία μεταμορφώνει τα σχηματισμένα σώματα σε «στράτευμα μέγα και υπερβολικώς ισχυρόν», είναι το μήνυμα που σφραγίζει τις εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες. Το μήνυμα της σφραγίσεως του εβδόμου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως ανατέλλει από την ανατολή. Το μήνυμα αυτό είναι το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, και ο Σοφονίας το προσδιορίζει ως το σαλπισμόν «συναγερμού εναντίον των οχυρωμένων πόλεων και εναντίον των υψηλών πύργων».

Ένας πύργος είναι σύμβολο της εκκλησίας.

«Στην παραβολή ο οικοδεσπότης αντιπροσώπευε τον Θεό, ο αμπελώνας το ιουδαϊκό έθνος, και ο φραγμός τον θείο νόμο, ο οποίος ήταν η προστασία τους. Ο πύργος ήταν σύμβολο του

ναού.» The Desire of Ages, 597.

Μία πόλις είναι μία βασιλεία στη βιβλική προφητεία. Ο παπισμός είναι «Βαβυλών», «ή πόλις ή μεγάλη». Η Γαλλία και κατόπιν οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι «ή πόλις ή μεγάλη», των «Σοδόμων και Αιγύπτου». Η Ιερουσαλήμ είναι «ή πόλις ή μεγάλη», η οποία καταβαίνει εκ του ουρανού. Το μήνυμα του Σοφονίου στρέφεται εναντίον των πόλεων και των πύργων, ή εναντίον του συνδυασμού εκκλησίας και κράτους, ο οποίος, εξ ορισμού, είναι η εικόνα του θηρίου. Αυτό είναι το «μυστικό» μήνυμα του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Ακριβώς πριν από το διάταγμα του κυριακάτικου νόμου, δηλαδή τη δοκιμασία της χρυσής εικόνας του Ναβουχοδονόσορα στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ, τα νεκρά σώματα εγείρονται και μεταμορφώνονται σε ισχυρό στράτευμα για να διακηρύξουν το μήνυμα που προσδιορίζει και αντιτίθεται στον σχηματισμό του συνδυασμού εκκλησίας και κράτους, ενώ συγχρόνως προσδιορίζει ότι το Ισλάμ είναι το προνοιακό εργαλείο το οποίο ο Θεός χρησιμοποιεί για να ασκήσει την κρίση Του επάνω σε εκείνους που επιβάλλουν την κυριακάτικη λατρεία, όπως έχει πράξει κατά το παρελθόν στην ιστορία. Το μήνυμα προσδιορίζει ότι, όταν η εικόνα αναπτυχθεί πλήρως και επιβάλει το χάραγμα του θηρίου, η κρίση θα εκτελεστεί.

Δεν υπάρχει άμεση αναφορά στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ προς την εικόνα του θηρίου, η οποία οδηγεί και φθάνει στην ωριμότητά της με τον νόμο της Κυριακής· όμως δεν δύναται να υπάρξει τρίτο μήνυμα χωρίς πρώτο και δεύτερο, διότι το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ πρέπει να περιληφθεί στην αποκάλυψη των αληθειών που παριστάνονται στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ. Το «μυστικό» του ονείρου περί της εικόνας στο δεύτερο κεφάλαιο προσδιορίζει ότι ο λαός του Θεού έρχεται να αναγνωρίσει τις για ζωή και θάνατο συνέπειες της εικόνας του θηρίου του Ναβουχοδονόσορος.

Ο αγιασμένος λογισμός απαιτεί ότι, όταν ο Ναβουχοδονόσορ αποφάσισε να τελέσει τελετή αφιερώσεως για το χρυσό του είδωλο, το είδωλο έπρεπε πρώτα να κατασκευαστεί, και οι μουσικοί θα έπρεπε να εξασκηθούν στη μουσική που θα έπαιζαν κατά την τελετή. Έπρεπε να υπάρχει εκ των προτέρων προετοιμασία της κατασκευής, η οποία να εκτυλίσσεται επί χρονικό διάστημα, με εκσκαφή, θεμέλιο τεθειμένο, κριώματα, και εργάτες που έρχονταν και έφευγαν, και αυτή η προετοιμασία ήταν η διαμόρφωση της εικόνας του ονείρου του Ναβουχοδονόσορ· όμως η υπερηφάνεια του Ναβουχοδονόσορ όρισε να κατασκευαστεί εικόνα ενός μόνον θηρίου, όχι όλων των βασιλείων της βιβλικής προφητείας. Η κατασκευή εκείνης της εικόνας είναι η δοκιμασία την οποία πρέπει να περάσει ο λαός του Θεού πριν κλείσει ο καιρός της χάριτος, και πριν σφραγιστούν, πριν παίξει η μουσική.

Η εξαγιασμένη λογική αναγνωρίζει επίσης ότι ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδεναγώ δεν ήταν οι μόνοι Εβραίοι δούλοι που έγιναν μάρτυρες της προπαρασκευαστικής προόδου για την αφιέρωση της χρυσής εικόνας. Ήσαν απλώς οι μόνοι Εβραίοι που κατανόησαν τις συνέπειες εκείνων των προετοιμασιών ως προειδοποίηση ζωής και θανάτου και έκαναν τη δική τους προσωπική προετοιμασία για την επερχόμενη κρίση.

Στο απόσπασμα της Αδελφής White στην αρχή αυτού του άρθρου, όχι μόνο παραλληλίζει το διάταγμα του Σοφονία με τη χρυσή εικόνα του Ναβουχοδονόσορος και τον νόμο της Κυριακής,

αλλά προσδιορίζει επίσης και το άδικο διάταγμα του Ησαΐα.

Οὐαὶ εἰς τοὺς νομοθετοῦντας ἀδίκους νόμους καὶ εἰς τοὺς γράφοντας καταδυναστεύσεις, ἃς αὐτοὶ προσέταξαν, διὰ νὰ ἐκτρέπουν τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς κρίσεως καὶ νὰ ἀφαιροῦν τὸ δίκαιον ἀπὸ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ μου, ὥστε αἱ χῆραι νὰ γίνωνται λεία αὐτῶν καὶ νὰ καταλιστεῦσι τοὺς ὀρφανούς! Καὶ τί θέλετε πράξει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐν τῇ ἐρημώσει, ἣτις θέλει ἔλθει ἀπὸ μακρόθεν; Πρὸς τίνα θέλετε καταφύγει διὰ βοήθειαν; καὶ ποῦ θέλετε ἀφήσει τὴν δόξαν σας; Ἡσαΐας 10:1–3.

Το «άδικο διάταγμα» του Ησαΐα είναι ο νόμος της Κυριακής, και είναι «η ημέρα της επισκέψεως» και «η ερήμωσις» για τις Ηνωμένες Πολιτείες, διότι «η εθνική αποστασία» ακολουθείται από «την εθνική καταστροφή». Σύμφωνα με τον Ησαΐα, κατά τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος είναι επίσης η χρυσή εικόνα του Ναβουχοδονόσορ, η «ερήμωσις» «θέλει ἔλθει ἀπὸ μακρὰν».

Ενθυμήθητε τοῦτο καὶ σταθῆτε ὡς ἄνδρες· φέρετέ το πάλιν εἰς τὸν νοῦν, ὃ παραβάται. Ἐνθυμήθητε τὰ πρότερα, τὰ ἀπ' αἰῶνος· διότι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ δὲν ὑπάρχει ὁμοίός μου, ὁ ἀναγγέλλων τὸ τέλος ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων τὰ μὴ ἔτι γινόμενα, λέγων· Ἡ βουλή μου θὰ σταθῆ, καὶ πᾶν τὸ θέλημά μου θὰ ἐκτελέσω· καλῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἀρπακτικὸν ὄρνεον, τὸν ἄνδρα ὃς ἐκτελεῖ τὴν βουλήν μου ἀπὸ γῆς μακρὰν· ναί, ἐγὼ ἐλάλησα, καὶ θὰ τὸ φέρω εἰς πέρας· ἐγὼ τὸ ἐβουλεύθην, καὶ θὰ τὸ πράξω. Ἀκούσατέ μου, ὑμεῖς οἱ σκληρόκαρδοι, οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης· φέρνω πλησίον τὴν δικαιοσύνην μου· δὲν θὰ εἶναι μακρὰν, καὶ ἡ σωτηρία μου δὲν θὰ βραδύνῃ· καὶ θὰ θέσω σωτηρία ἐν Σιών διὰ τὸν Ἰσραὴλ, τὴν δόξαν μου. Ἡσαΐας 46:8–13.

Ο Ησαΐας τοποθετεῖ αὐτὸ το χωρίο στο τέλος του χρόνου της καθυστερήσεως, διότι τότε η «σωτηρία αὐτοῦ» δὲν θὰ «βραδύνῃ» πλέον. Αὐτὸ συμβαίνει στο τέλος των τρεισήμισι ημερῶν του ἐνδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Το τέλος του χρόνου της καθυστερήσεως σηματοδοτεῖται ἀπὸ τὴν ἀφιξη του ἀγγέλματος της Κραυγῆς του Μεσονυκτίου, ὅταν τὸ μεγάλο στράτευμα του Ἰεζεκιὴλ ἀνίσταται. Ὅταν ἀνίσταται, υψώνεται ὡς σημεῖον στο ἐνδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως.

Και μετὰ τρεῖς ἡμέρες καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸ εἰσήλθε σ' αὐτούς, καὶ στάθηκαν ἐπάνω στα πόδια τους· καὶ μέγας φόβος ἔπεσε ἐπάνω σε ὅσους τοὺς ἐβλεπαν. Καὶ ἀκουσαν μεγάλη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανό, που τοὺς ἔλεγε: Ἀνάβητε ἐδῶ. Καὶ ἀνέβηκαν στὸν οὐρανὸ μὲσα σε νεφέλη· καὶ οἱ ἐχθροὶ τοὺς τοὺς εἶδαν. Καὶ κατὰ τὴν ἴδια ἐκείνη ὥρα ἐγένετο μέγας σεισμός, καὶ τὸ δέκατο τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ στὸν σεισμό θανατώθηκαν ἐπτὰ χιλιάδες ἄνθρωποι· καὶ οἱ υπόλοιποι κυριεύθηκαν ἀπὸ φόβο καὶ ἔδωσαν δόξα στὸν Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ δευτέρα συμφορὰ παρήλθε· ἰδοὺ, ἡ τρίτη συμφορὰ ἔρχεται ταχέως. Αποκάλυψη 11:11–14.

Οἱ δύο μάρτυρες τῆς Αποκαλύψεως ἔνδεκα ἀναβαίνουν στὸν οὐρανὸ ὡς τὸ σημεῖον, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν με τὸν σεισμόν, ὁ ὁποῖός εἶναι ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς. Τότε, ἢ καθὼς λέγει ὁ Ἰωάννης, «ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ», κατὰ τὸν Ησαΐαν, κεφάλαιον τεσσαρακοστὸν ἕκτον, ὁ Θεός καλεῖ «τὸν ἄνδρα» που ἐκτελεῖ τὴν βουλήν Αὐτοῦ, ὁ ὁποῖός εἶναι ἐπίσης «αρπακτικὸν ὄρνεον ἀπὸ ἀνατολών». Το αρπακτικὸν ὄρνεον, δηλαδή «ὁ ἄνδρας» τὸν ὁποῖόν χρησιμοποιοῖ ὁ Θεός για νὰ ἐκτελέσει τὴν βουλήν Αὐτοῦ, ἔρχεται ἀπὸ «χώραν μακρὰν». Στο δέκατο κεφάλαιον τοῦ Ησαΐου, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ «ἀδίκου διατάγματος», τὸ ὁποῖόν εἶναι ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς, ἡ «ερήμωσις»

των Ηνωμένων Πολιτειών έρχεται «από μακρόθεν». Η «ανατολή» είναι σύμβολον του Ισλάμ, διότι στην προφητεία είναι αμφότερα και «οι υιοί της ανατολής» και «ο ανατολικός άνεμος». Ένα «όρνεον» στην προφητεία είναι θρησκεία, όπως παρίσταται από την Βαβυλώνα ως κλωβός πλήρης μισητών και ακαθάρτων ορνέων. Το «αρπακτικόν όρνεον» που έρχεται από χώραν μακράν στην ανατολήν είναι η θρησκεία του Ισλάμ.

Και έκραξε δυνατὰ με φωνήν ισχυράν, λέγων· Έπεσεν, έπεσεν ή Βαβυλών ή μεγάλη, και έγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, και φυλακή παντός άκαθάρτου πνεύματος, και κλωβός παντός άκαθάρτου και μισητού όρνέου. Αποκάλυψις 18:2.

Η τριπλή ένωση της σύγχρονης Βαβυλώνας αντιπροσωπεύει τρεις μορφές διακυβερνήσεως, καθώς και τρεις μορφές θρησκείας. Η θρησκεία των Ηνωμένων Εθνών είναι ο πνευματισμός, η θρησκεία των Ηνωμένων Πολιτειών είναι ο αποστάτης Προτεσταντισμός, και η θρησκεία του πάπα είναι ο Καθολικισμός. Όλες αυτές οι θρησκευτικές πεποιθήσεις συμβολίζονται ενίοτε ως γυναίκες, αλλά και ως πτηνά. Είναι η θρησκευτική και πολιτική δύναμη των Ηνωμένων Εθνών, με τις Ηνωμένες Πολιτείες ως τον πρωτεύοντα βασιλέα, που τοποθετεί τον παπισμό στον θρόνο της γης. Στο βιβλίο του Ζαχαρία, είναι δύο πτηνά που εγκαθιδρύουν τον πάπα, ο οποίος ταυτοποιείται ως εκείνος ο «άνομος» από τον απόστολο Παύλο στη Β΄ Θεσσαλονικείς.

Κατόπιν εξήλθεν ο άγγελος που μιλούσε μαζί μου και μου είπε: Σήκωσε τώρα τους οφθαλμούς σου και δεσ τι είναι αυτό που εξέρχεται. Και είπα: Τι είναι; Και είπε: Αυτό είναι ένα εφά που εξέρχεται. Είπε ακόμη: Αυτή είναι η ομοίωσις τους σε όλη τη γη. Και ιδού, υψώθηκε ένα τάλαντο μολύβδου· και αυτή είναι μία γυναίκα που κάθεται στο μέσον του εφά. Και είπε: Αυτή είναι η πονηρία. Και την έριξε στο μέσον του εφά· και έριξε το βάρος του μολύβδου επάνω στο στόμιό του. Τότε σήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδα, και ιδού, εξήλθαν δύο γυναίκες, και ο άνεμος ήταν στις πτέρυγές τους· διότι είχαν πτέρυγες σαν τις πτέρυγες του πελαργού· και σήκωσαν το εφά μεταξύ της γης και του ουρανού. Τότε είπα προς τον άγγελο που μιλούσε μαζί μου: Πού μεταφέρουν αυτές το εφά; Και μου είπε: Για να του οικοδομήσουν οίκο στη γη Σεναάρ· και αυτό θα εδραιωθεί και θα τοποθετηθεί εκεί επάνω στη δική του βάση. Ζαχαρίας 5:5–11.

Ένα εφά είναι ένα καλάθι που χρησιμοποιείται για μέτρηση. Οι δύο γυναίκες που τοποθετούν το εφά, ή το καλάθι μέσα στο οποίο κάθεται ο παπισμός, είναι δύο εκκλησίες. Δύο θρησκείες θα λάβουν τη θρησκεία η οποία ορίζεται στη Βίβλο ως «ο άνομος εκείνος» και θα της οικοδομήσουν οίκο στη γη Σεναάρ. Η Σεναάρ είναι άλλο όνομα της Βαβυλώνας, και η Καθολική εκκλησία είναι η Βαβυλώνα η μεγάλη στις έσχατες ημέρες.

Αί δύο γυναίκες αίτινες «στερεοῦσι» τήν πονηράν γυναίκα εν Βαβυλῶνι, έχουσι «άνεμον εν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν». Αί γυναίκες αὗται είναι καὶ πτηνά, διότι έχουσι «πτέρυγας», καὶ ἡ δικαίωσις αὐτῶν διὰ τήν τοποθέτησιν τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ «άνεμος» τοῦ Ἰσλάμ, ἐπειδὴ τὸ Ἰσλάμ συνάγει τὴν χεῖρα παντὸς ἀνθρώπου. Ἡ γυνή ἥτις ἀνυψοῦται, ἔχει παγιδευθῆ ἐν τῷ εφά ἀπὸ τῆς θανατηφόρου πληγῆς αὐτῆς ἐν 1798, διότι εἶχεν τεθῆ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ εφά, ἐν ᾧ εὕρισκετο, βάρος μολύβδινον. Ἄλλ' ὅταν ἀρχίσῃ ἡ μουσικὴ τῆς τελετῆς λατρείας τοῦ Ναβουχοδονόσορος, αἱ δύο γυναίκες τοῦ ἀποστάτου Προτεσταντισμοῦ καὶ τοῦ Πνευματισμοῦ ἀφαιροῦσι τὸ μολύβδινον βάρος καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ὀγδόην κεφαλὴν, ἥτις εἶναι ἐκ τῶν ἑπτά.

«Καθώς πλησιάζουμε την τελευταία κρίση, είναι ζήτημα ζωτικής σημασίας να υπάρχει αρμονία και ενότητα μεταξύ των οργάνων του Κυρίου. Ο κόσμος είναι γεμάτος από θύελλα και πόλεμο και διχόνοια. Όμως υπό μία κεφαλή —την παπική εξουσία— οι άνθρωποι θα ενωθούν για να αντιταχθούν στον Θεό στο πρόσωπο των μαρτύρων Του. Αυτή η ένωση στερεώνεται από τον μεγάλο αποστάτη. Ενώ επιδιώκει να ενώσει τους πράκτορές του στον πόλεμο κατά της αλήθειας, θα εργάζεται για να διαιρεί και να διασκορπίζει τους υπερασπιστές της. Η ζηλοτυπία, οι πονηρές υποψίες, η κακολογία, υποκινούνται από αυτόν για να παραχθεί ασυμφωνία και διχασμός.» Testimonies, τόμος 7, 182.

Η τριπλή ένωση ανυψώνει τον παπισμό ως την κεφαλή, διότι προτίθενται να καταστρέψουν το έθνος που δεν είναι επιθυμητό.

Διότι, ιδού, οι εχθροί σου θορυβούν· και εκείνοι που σε μισούν ύψωσαν την κεφαλήν. Έλαβαν πανουργίαν ως συμβούλιον εναντίον του λαού σου, και συνεβουλεύθησαν εναντίον των κεκρυμμένων σου. Είπαν, Έλθετε, και ας εξαλείψωμεν αυτούς από του να είναι έθνος· ώστε το όνομα του Ισραήλ να μη είναι πλέον εις ενθύμησιν. Ψαλμός 83:2–4.

Ένα πτηνό είναι μία θρησκεία, και το «αρπακτικό πτηνό από ανατολών» το οποίο καλεί ο Θεός κατά την «ώρα» του κυριακάτικου νόμου, όταν διακηρύσσεται το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, είναι το Ισλάμ. Γι' αυτό, ακριβώς κατά την ίδια ώρα που οι αναστημένοι νεκροί ανέρχονται στον ουρανό ως το λάβαρο, έρχεται γρήγορα το «τρίτο αλλοίμονο» του Ισλάμ. Γι' αυτό ο Ησαΐας δηλώνει στο πρώτο εδάφιο του δεκάτου κεφαλαίου: «Ουαί» εις εκείνους που θεσπίζουν άδικα διατάγματα. Τα «Αλλοίμονα» της Αποκαλύψεως είναι το Ισλάμ, και το Ισλάμ είναι η προνοιακή κρίση, ή το εργαλείο, ή η ράβδος (Ησαΐας 10:5) που χρησιμοποιεί ο Θεός για να τιμωρήσει τις Ηνωμένες Πολιτείες επειδή επιβάλλουν την κυριακάτικη λατρεία.

Το τεσσαρακοστό έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα προσδιορίζει το «αρπακτικόν πτηνόν από ανατολών» ως «τον άνθρωπον που εκτελεί την βουλήν μου». Αυτός ο «άνθρωπος» είναι το Ισλάμ, και αποκαλείται «από χώραν μακράν», διότι ο Θεός «προόρισε» να κρίνει τις Ηνωμένες Πολιτείες, και κατόπιν τον κόσμο, για την επιβολή της Κυριακής, όπως έπραξε και στους πρότερους καιρούς με την ειδωλολατρική Ρώμη και τις τέσσαρες πρώτες σάλπιγγες, και έπειτα με την παπική Ρώμη στην πέμπτη και έκτη σάλπιγγα του «Ουαί». Ο σκοπός Του στο τεσσαρακοστό έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα είναι να καλέσει το «αρπακτικόν πτηνόν από ανατολών», και πληροφορεί τον λαό Του, ο οποίος επιθυμεί να κατανοήσει τη βουλή και τον σκοπό Του: «Ενθυμήθητε τα πρότερα, τα απ' αρχής· διότι εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος· εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει όμοιός μου· αναγγέλλων το τέλος απ' αρχής, και από αρχαίων χρόνων τα μη γενόμενα ακόμη, λέγων, Η βουλή μου θέλει σταθή, και θέλω εκτελέσει παν το θέλημά μου.»

Στο εδάφιο 3 του δεκάτου κεφαλαίου του Ησαΐα, ο Ησαΐας καταγράφει τρία σημαντικά ερωτήματα:

Και τι θέλετε πράξει κατά την ημέραν της επισκέψεως, και εν τη ερημώσει ήτις θέλει έλθει από μακρόθεν; προς τίνα θέλετε φύγει διά βοήθειαν; και πού θέλετε αφήσει την δόξαν σας; Ησαΐας 10:3.

Η τελική ερώτηση επισημαίνει ότι η ένδοξη χώρα χάνει τη δόξα της με το άδικο διάταγμα. Η δόξα των Ηνωμένων Πολιτειών είναι το Σύνταγμα, το οποίο ανατρέπεται πλήρως με τον νόμο της Κυριακής.

«Και το Σύνταγμα εγγυάται στον λαό το δικαίωμα της αυτοδιοικήσεως, ορίζοντας ότι αντιπρόσωποι εκλεγόμενοι με τη λαϊκή ψήφο θα θεσπίζουν και θα εφαρμόζουν τους νόμους. Εδόθη επίσης ελευθερία θρησκευτικής πίστεως, επιτρεπομένου εις έκαστον να λατρεύει τον Θεόν κατά τα προστάγματα της συνειδήσεώς του. Ο ρεπουμπλικανισμός και ο προτεσταντισμός κατέστησαν οι θεμελιώδεις αρχές του έθνους. Αυτές οι αρχές είναι το μυστικό της δυνάμεως και της ευημερίας του.» The Great Controversy, 441.

Είναι το Σύνταγμα που προσδιορίζει τη δόξα η οποία αφήνεται στο χόμα κατά τον νόμο της Κυριακής.

«Όταν το έθνος, για το οποίο ο Θεός έχει εργαστεί με τόσο θαυμαστό τρόπο, και πάνω στο οποίο έχει απλώσει την ασπίδα της Παντοδυναμίας, εγκαταλείπει τις προτεσταντικές αρχές και, μέσω της νομοθετικής του εξουσίας, παράσχει εύνοια και υποστήριξη στον Ρωμαιοκαθολικισμό, περιορίζοντας τη θρησκευτική ελευθερία, τότε ο Θεός θα ενεργήσει με τη δική Του δύναμη υπέρ του λαού Του που είναι αληθινός. Η τυραννία της Ρώμης θα ασκηθεί, αλλά ο Χριστός είναι το καταφύγιό μας.» Testimonies to Ministers, 206.

Κατά το «άδικο διάταγμα» του Ησαΐα, το οποίο είναι ο νόμος της Κυριακής, η δόξα των Ηνωμένων Πολιτειών έχει παρέλθει, και αυτό απαντά αμέσως στο δεύτερο ερώτημα του Ησαΐα, καθώς προφητικώς καταφεύγει στα Ηνωμένα Έθνη, στη συνομοσπονδία των δέκα βασιλέων του δεκάτου εβδόμου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, ζητώντας βοήθεια για να αντιμετωπίσει την επίθεση του Ισλάμ, του τρίτου «Ουαί». Το πρώτο από τα τρία ερωτήματα προσδιορίζει το πλαίσιο της ερμείσεως του νόμου της Κυριακής, η οποία κάνει τις Ηνωμένες Πολιτείες να αρχίσουν το επόμενο έργο τους, δηλαδή να εξαναγκάσουν ολόκληρο τον κόσμο να δεχθεί τον συνδυασμό Εκκλησίας και Κράτους, όπως αυτός παριστάνεται από την ενοποίηση των Ηνωμένων Εθνών και της Καθολικής Εκκλησίας, με τον πάπα να ελέγχει αυτήν την ανόσια σχέση. Ονομάζει αυτήν την ερήμωση «ημέρα επισκέψεως». Όλες αυτές οι προφητικές πραγματικότητες ευθυγραμμίζονται με την τελετή αφιερώσεως της χρυσής εικόνας από τον Ναβουχοδονόσορα.

Θα συνεχίσουμε με το τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ στο επόμενο άρθρο.

«Στην ιστορία του Ναβουχοδονόσορ και του Βαλτάσαρ, ο Θεός απευθύνεται στον λαό του σήμερα. Η καταδίκη που θα επέλθει στους κατοίκους της γης κατά την ημέρα αυτή θα οφείλεται στην απόρριψη του φωτός. Η δική μας καταδίκη κατά την κρίση δεν θα προκύψει από το γεγονός ότι ζήσαμε στην πλάνη, αλλά από το γεγονός ότι παραμελήσαμε τις εκ του Ουρανού σταλείσες ευκαιρίες για την ανακάλυψη της αλήθειας. Τα μέσα για να καταστεί κανείς εξοικειωμένος με την αλήθεια βρίσκονται εντός της εμβέλειας όλων· όμως, όπως ο φιλήδονος, εγωιστής βασιλιάς, δίδουμε περισσότερη προσοχή στα πράγματα που θέλγουν το αυτί, και ευχαριστούν το μάτι, και ικανοποιούν τον ουρανίσκο, παρά στα πράγματα που πλουτίζουν τον νου, στους θείους θησαυρούς της αλήθειας. Είναι μέσω της αλήθειας που μπορούμε να απαντήσουμε στο μεγάλο ερώτημα: “Τι πρέπει να πράξω για να σωθώ;”» Bible Echo, September 17, 1894.

